

[Industriministeren]

længe, er realiteten, at jeg trods alt kun har sid-
det der i knap 2 måneder, og denne debat er
uheldigvis foregået med min forgænger, uden
at den er kommet videre til mig. Derfor har jeg
fået debatten rejst på det sene tidspunkt; det
håber jeg afklarer problemet. Problemet har
været rejst over for os i høringsproceduren,
uden at der er taget hensyn til det, og det er år-
sagen til, at jeg tilsiger en positiv diskussion
med Erhvervsudvalget i den pågældende sag.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jamen så går jeg ud fra, at vi under udvalgs-
behandlingen kan få afklaret, hvorfor ministe-
rens forgænger var imod, at man skulle give
mulighed for accessorisk virksomhed.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behand-
ling

vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Er-
hvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod
dette forslag, betragter jeg det som vedtaget.
(Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af lovforslag nr. L 131:

*Forslag til lov om Handelsflådens Velfærds-
råd.*

Af industriministeren (Anne Birgitte Lund-
holt).

(Fremsat 17/1 90).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Svend Andersen (S):**

Som så meget andet i denne tid er også dette
lovforslag et led i regeringens afbureaukratisere-
ringsplan. Der kan næsten ikke fremsættes no-
get forslag, uden at det er et led heri. Det er ble-
vet et helt kompleks for regeringen, at der skal

være så megen afbureaukratisering, at den stør-
ste afbureaukratisering efterhånden næsten vil-
le være, at man undlod at afbureaukratisere. I
hvert fald er det meget vanskeligt at se, hvilke
forenklinger det foreliggende lovforslag kan
medføre. Hvis man ville ændre noget, kunne
man overveje at lade det velfærdsarbejde, der
laves for de søfarende, udføre af institutioner
under Kulturministeriet eller Undervisnings-
ministeriet, der lige så godt kunne klare det.
Men at privatisere Handelsflådens Velfærds-
råd, som det er foreslået her, virker noget vold-
somt. Ikke fordi det ikke kan være en løsning
som så meget andet, men det er svært at se,
hvad der skulle være begrundelsen.

Rådet skal altså stadig have de samme opga-
ver, har jeg forstået, og staten skal fortsat dæk-
ke de udgifter, der ikke bliver dækket af de sø-
farendes bidrag. Det eneste, der er tilbage, er
derfor den halve snes ansatte, som ministeren
altså kan stryge fra sin personaleliste, hvorefter
de kommer over på noget andet. Ellers er øko-
nomi og alt andet det samme.

Det er altså noget staffage, som måske ser
pænt ud på finansloven, men som der ikke er
nogen virkning af. Der burde egentlig have væ-
ret vigtigere ting, Industriministeren kunne sæt-
te sine i øvrigt dygtige embedsfolk til at beskæf-
tige sig med end noget næsten så ligegyldigt
som dette.

Flemming Hansen (KF):

Da vores søfartspolitiske ordfører, hr. Kai
Dige Bach, ikke kan være til stede, har jeg lovet
at fremføre hans bemærkninger til denne sag.

Forslaget hører ikke til blandt de helt store
privatiseringsforslag, men det er da et lille nøk i
den rigtige retning. Forslaget går ud på at pri-
vatisere velfærdstjenesten. Det nuværende vel-
færdsråd foreslås fremover gjort til en selv-
ejende institution, som skal ledes af et råd og en
direktion. Industriministeren udnævner rådets
medlemmer efter indstilling fra de søfarendes
og redernes organisationer, og rådet vælger
selv sin formand. I øjeblikket er det ministeren,
der udpeger formanden, så nu bliver ministeren
da lettet i det arbejde. Der sker ingen ændrin-
ger i velfærdsarbejdet for søfolkene. Personalet
består af 10 personer, som vil kunne fortsætte i
den nye private institution. Hidtil har deres
lønninger været omfattet af industriministerens
lønsramme, men det vil de ikke være frem-
over.